

Un informe alerta que la meitat de la població mundial no té accés als serveis sanitaris bàsics

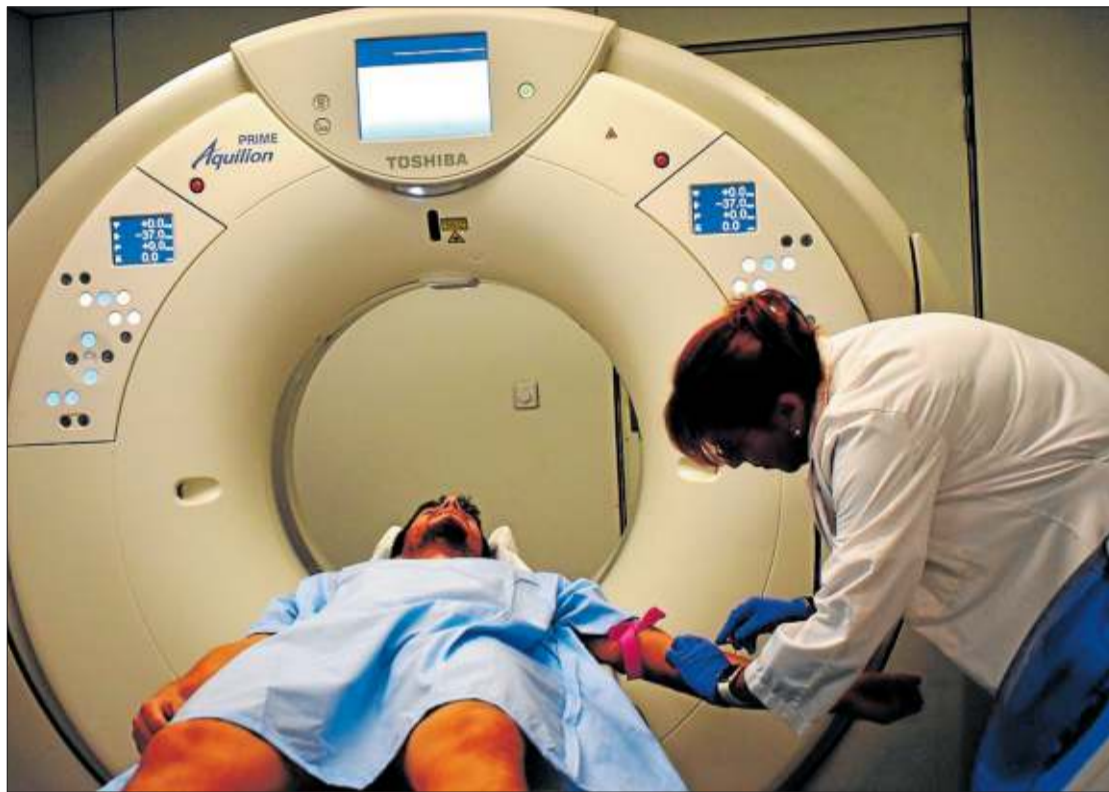
► L'estudi divulgat per l'OMS i el Banc Mundial assegura que més de cent milions de persones han caigut en l'extrema pobresa perquè han hagut de pagar un tractament mèdic ► Uns 20 milions de nens no reben totes les vacunes que necessitarien

MARTA HURTADO (EFE) GINEBRA

■ Més de la meitat de la població mundial no compta amb els serveis sanitaris bàsics i uns cent milions de persones han caigut en l'extrema pobresa perquè han de pagar per un tractament mèdic. Aquestes són algunes de les conclusions que es deriven d'un informe sobre cobertura sanitària universal publicat per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i el Banc Mundial (BM). La cobertura sanitària universal implica que tothom pugui obtenir els serveis sanitaris que necessiten sense patir finançament.

L'informe revela que només la meitat de la població mundial pot gaudir de tots els serveis sanitaris essencials i la resta únicament té accés a algun tipus i no compta amb tots els que necessitaria. Alguns exemples destacats per l'informe són, per exemple, que hi ha 1.000 milions de persones amb hipertensió no tractada; que més de 200 milions de dones no tenen accés a la planificació familiar; o que prop de 20 milions de nens no reben totes les vacunes que necessitarien.

Els serveis de cobertura sanitària varien també no només entre països, sinó també a l'interior de les nacions. Per exemple, als països de baixos ingressos, el 17% de les mares i fills pertanyents a les llars més pobres van rebre els serveis bàsics, mentre que a les llars més riques el percentatge augmenta fins al 74%.

Bona part de la població mundial no té accés a la sanitat. DIARI DE GIRONA

Un altre gran problema és el cost financer que per a les famílies implica pagar pels serveis sanitaris que obtenen, pes que en molts casos els empobreix més encara. Segons les dades recollides en l'informe, uns 100 milions de persones cauen en l'extrema pobresa (viure amb menys de dos dòlars per dia) perquè han de pagar per les factures sanitàries. A més, altres 122 milions de persones van

caure per sota de la línia de la pobresa (3 dòlars per dia) i són oficialment qualificats com a pobres a causa de les despeses en salut.

L'informe destaca que un «nombre creixent» de persones gasta almenys un 10% del pressupost de la llar en despeses sanitàries. Aquest nivell de despesa implica en molts casos que s'hagin de retallar altres necessitats com el menjar o les taxes escolars.

Es calcula que més de 800 milions de persones al món (el 12% de la població mundial) gasta almenys un 10% del seu pressupost en salut. Aquesta xifra ha augmentat un 3% anual. Les estimacions de l'estudi revelen que almenys 180 milions de persones gasten un quart del seu pressupost familiar en salut, i que aquest grup ha crescut encara més, a un ritme del 5% anual.

«Per què està creixent? Perquè els governs no donen suficient prioritat a la salut pública. I la gent té cada vegada més altes expectatives de com ha d'estar la seva salut i paguen per això perquè no obtenen una cobertura pública suficient», va explicar el director de Salut i Nutrició del BM, Timothy G. Evans.

Per la seva banda, la directora general adjunta sobre Cobertura Sanitària Universal de l'OMS, Naoko Yamamoto, va assenyalar que a mesura que els països es desenvolupen, sorgeixen entitats privades d'atenció mèdica per pal·liar les necessitats que «haurien d'oferir els serveis mèdics públics». «Les persones accedeixen a aquests serveis privats, però s'endeuten», va assenyalar Yamamoto.

Una altra raó per la qual es va incrementar el nombre de persones endeutades és que aquest fenomen ocorre en països molt poblats com la Xina o l'Índia, va explicar l'experta. L'estudi destaca que Llatinoamèrica i el Carib ha estat una de les regions on ha decaigut el nombre de persones empobrides a causa de les despeses mèdiques.

Segons les dades de l'informe, 6,3 milions de persones han caigut en la pobresa per causa de les despeses sanitàries en aquesta regió, però tant el nombre com el percentatge de persones que han patit aquesta càrrega ha baixat en els últims anys.

PARITAT ÉS JUSTÍCIA

Daniel Faura Llimós

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA

A les empreses, els llocs directius ocupats per dones només són un 14% a la Unió Europea i un 11% a Espanya. A la política, la dona ha anat guanyant presència als parlaments estatals i europeus, la màxima al Parlament Europeu -amb un 37% d'eurodiputades-, però en canvi només el 19% dels municipis espanyols són liderats per alcaldesses. A les universitats, tot i que les

dones matriculades suposen el 54% del total, només el 40% es dediquen a investigació i docència, un 21% assoleixen la posició de catedràtiques i només el 12% són rectores. En el nostre àmbit, el dels col·legis professionals, la col·legiació femenina en el seu conjunt és d'un 56%, però en els càrrecs directius d'aquestes institucions només un 12% són presidentes de Consells Generals de Col·legis. Un invisible «sostre

de vidre» sembla aturar les dones a partir d'un cert nivell.

La bretxa salarial de gènere a Catalunya és del 26%, segons dades de l'Observatori de Treball d'aquest 2017. Una situació de desigualtat que s'observa així mateix en l'ocupació femenina: Segons dades de l'Institut de la Dona, el 2016 l'atur femení va ser del 21,4%, mentre el masculí era el 17%.

La igualtat i la no discriminació de gènere són drets fonamentals recollits per Nacions Unides i legislat per parlaments europeus i nacionals (a Espanya, Llei 3/2007, i a Catalunya, Llei 17/2015), però els efectes reals d'aquestes normatives no s'han traslladat a millores rellevants en les situacions denunciades en el moment de ser aprovades.

Encara avui més del doble de dones que d'homes es dediquen a tasques de la llar i la família, i quant als permisos per

maternitat/paternitat, només un 2% corresponen a homes. Aquests problemes de conciliació entre la vida personal, laboral i familiar suposen no només la vulneració de drets i l'incompliment de lleis: són també una pèrdua de capital social amb efectes sobre l'equitat, la cohesió i el benestar. Estic convençut que la solució només arribarà si ho fem «corresponsablement», com un compromís de tota la societat en el seu conjunt.

Val la pena destacar iniciatives com la Taula Transversal de la Fundació Internacional de la Dona Treballadora (Fidem), que presideix l'empresària

Joana Amat, que vol aglutinar el món empresarial, institucions, entitats i societat civil, i a la qual ja s'hi han adherit col·legis professionals com el nostre. Una taula de treball per aconseguir els necessaris canvis jurídics, però, sobretot, els culturals, per tal que l'home s'incorpori cada cop més al treball domèstic i a tenir cura de les persones dependents, al mateix temps que la dona s'incorpora al treball remunerat amb equitat.

Cal treballar per trencar el «sostre de vidre» que fa perdre talent femení a les organitzacions, però que també fa perdre l'aportació de la presència masculina a l'entorn familiar. Conjurem-nos tots i cadascun de nosaltres per potenciar la presència de les dones a posicions de responsabilitat a les organitzacions i facilitar la conciliació, i evitem així la fuga d'aquest valuós talent.

«És necessari que tots treballem per trencar el sostre de vidre que fa perdre talent femení a les organitzacions»